

KIRSTEN AHLBURG

#UNGLETLÆST

ALARM

TURBINE

ALARM

ALARM

Af Kirsten Ahlburg

TURBINE

MENNTAMÁLASTOFNUN

Alarm

Af Kirsten Ahlburg

© TURBINE 2018

Opsætning: Vinnie Andersen

Forsidedesign: Karin Hald

Lix 5

ISBN: 978-9979-0-2410-1

Alle rettigheder forbeholdes.

www.turbine.dk

www.mms.is

Menntamálastofnun

Víkurbær 3

203 Kópavogi

2019

#UNGLETLÆST

– er en serie af særligt letlæste bøger
med meget lavt lixtal til unge. Emnerne er
relevante og alderssvarende for en målgruppe
primært i alderen 13-17 år.

Se de øvrige bøger i serien på turbine.dk/letlæsning.

Indhold

Kjolen	7
Gode dufte	11
1. sal	13
Malene Birger	17
Hvor er du smuk	19
Tiger	21
Saksen	23
Dior	27
Vagten	29
Tyveri	31
Falske navne	33
Forældre	35
Aldrig mere	37
Sur bytur	39

Kjolen

”Hey.

Har du set den.

Den er bare så cool,”
siger Clara.

Hun viser Nanna sin mobil.

Der er et foto af en kjole.

Den er sort og hvid.

”Yea.

Den vil klæde dig.

Men se der.

Det er ikke lige en pris for dig.

Den er mega dyr.

2.500 kroner,”

siger Nanna.

Hun peger på prisen.

Den har Clara ikke tænkt på.

Hun har bare set på kjolen.

”Shit, mand.
Det er mange penge.
Men vi kan tage ned og se den.
Jeg vil gerne prøve den.
Bare for sjov,”
siger Clara.

Clara tænker på,
hvor smuk hun vil være.
Asger vil blive
helt vild med hende.
Sådan for alvor.
Lige nu ser han ikke
til hendes side.
Men det skal der
laves om på.

”O.k.
Vi er dem, der er gået.
Bussen kører lige om lidt,”
siger Nanna.

De to piger tager deres jakker.
Suser af sted ned til bussen.
De når den lige.

De kører i en halv time.

Så er de midt i byen.

De hopper af og går.

Gode dufte

Lidt efter er de der.

”Magasin” står der.

Clara og Nanna går ind.

En dejlig duft rammer dem.

Der er cremer, deo, lotion.

”De har alle de dyre mærker.

Se der:

Gucci.

Armani.

Hugo Boss.

Dolce,”

siger Clara.

Clara og Nanna dufter til

flere mærker.

”Ah, hvor det dufter,”

siger Clara.

Hun smører creme på sine hænder.

Hun prøver en ny deo.

Nanna prøver også en dejlig duft.
En dame giver hende lidt på hånden.

”Åh, den er god.
Hvad koster den Dior?”
siger Nanna.

”588 kroner,”
siger damen.

Det er alt for dyrt.

1. sal

”Kom.

Vi går op på 1. sal.

Der hænger min kjole,”
siger Clara.

Nanna griner.

”*Din* kjole!”

De finder en trappe.

Så går de op.

”Vi skal finde et sted,
hvor der står ’Malene Birger’,”
siger Clara.

”Vi kan da bare spørge,”
siger Nanna.

”Nej, nej.
Så vil de bare blande sig.
Jeg vil finde den selv,”
siger Clara.

De går forbi mange kjoler.

Der er:

Stine Goya.

Odd Molly.

Boss.

Sand.

”Se lige den kjole der.

Den er vildt flot.

Det er en Sand,”

siger Nanna.

Hun ser på prisen.

”Hold da kæft.

Den koster 3.195.

Det er vildt dyrt,”

siger Nanna.

”Ja, men det er også

et kendt mærke,”

siger Clara.

”Jeg synes nu, at H&M
passer bedre til os.
Jeg fik en kjole til 150 der.
Du ved, den røde med flæser,”
siger Nanna.

”Ja, den klæder dig også godt.
Men det her.
Det er klasse.
Ren luksus,”
siger Clara og smiler.

Malene Birger

Clara og Nanna går videre.
Til sidst finder de et skilt.
”Malene Birger” står der.

En dame står bag en disk.
Hun er pænt klædt på.
Hun har selv en kjole på fra Malene Birger.
Høje sko og fin makeup.
Hun ser op, da de kommer.

”Kan jeg hjælpe?” siger hun.

”Nej, tak.
Vi kigger bare,”
siger Nanna.

De ser på et stativ med kjoler.

”Der er den,”
siger Clara til Nanna.

Clara tager den frem.
Hun har lys i øjnene.
Hun ranker sig lidt.
Hun skal jo passe
til den fine kjole.

Clara finder et par kjoler mere.
Så går hun ind for at prøve dem.
Hun lukker lågen.
Nanna står ude og venter.
Hun må først se Clara,
når kjolen er på.

Hvor er du smuk

Lidt efter kommer Clara ud.
Hun vender og drejer sig i kjolen.
Hun lyser op som en sol.

”Nej, hvor er du bare smuk.
Den er lige dig,”
siger Nanna.

”Ja, hvad ville Asger ikke sige?”

”Han ville blive helt vild med dig,”
siger Nanna.

”Bare jeg kunne købe den,”
siger Clara.

Hun ser ned ad sig selv.
Hånden lægger sig på
den hvide alarm.
Hun hiver lidt i den.
Som om den så ville gå af.
Men den sidder godt fast.

”Jeg skal også lige prøve de andre,”
siger Clara.

Hun går ind bag lågen.
Så prøver hun de andre tre kjoler.
Men de klæder hende ikke
lige så godt.

Clara hænger alle kjoler på plads.
Kjolen i hvid og sort gemmer hun
bag de to andre kjoler.
Så er der ingen andre,
der tager den.

Tiger

”Kom, jeg har en ide,”
siger Clara.

Hun hiver Nanna i ærmet.

Nanna og Clara går væk fra
det fine Malene Birger område.
Damen ved disken ser kort op.
Så ser hun ned på noget papir.
Hun regner helt klart ikke
med dem som kunder.
Det er de for unge til.
Og penge har de nok ikke.

Lidt efter står de to piger på gaden.

”Kom.
Vi skal den vej,”
siger Clara.

”Hvad skal vi?”

”Hen til Tiger,”
siger Clara og går.

Nanna følger efter.
Clara går med faste skridt.
Det er svært at følge med.

”Men hvad skal vi der?”

”Vent og se.
Jeg har en ide,”
siger Clara.

Inde i Tiger går de en runde.

”Se der,” siger Clara.

Hun tager en saks.
Den koster ti kroner.

”Hvad skal du med den?”
siger Nanna.

Clara køber saksen uden at svare.

Saksen

Da de er ude, løfter Clara saksen.

”Den her er mange penge værd,”
siger hun.

Hun lægger saksen i sin taske.
Så går hun.
Nanna følger efter.

Clara går hen til Magasin igen.
Hun går op til 1. sal.
Nanna hiver i Clara.
Hun har en ide om,
hvad Clara vil.

”Du vil klippe den alarm af, ikke?
Lad være, Clara.
Det går bare galt.”

Men Clara hører ikke efter.
Hun går i sin egen verden.
Som om Nanna slet ikke er der.

Med faste skridt nærmer hun sig
de fine Malene Birger kjoler.
Nanna ser hen mod disken.
Damen er væk.
Hun er nok ved at hjælpe
en anden kunde.

Clara hiver kjolen ned.
Så går hun ind bag lågen.
Nanna går med.

”Nej.
Bliv ude.
Du skal stå vagt,”
siger Clara.

”Lad være.
Det går aldrig godt,”
siger Nanna.

Men Clara svarer ikke.
Hun lukker bare lågen.

Clara tager fat i den hvide alarm.
Den sidder godt fast.
Hun må klippe et hul i kjolen.
Men det kan sys igen.

Clara tager saksen.

”Klip.”

Så har hun kjolen i den ene hånd.
Alarm i den anden.

Clara tænker sig om.
Hvad skal hun gøre med den alarm?
Hun lægger kjolen i bunden af tasken.
Så lægger hun den hvide alarm i lommen.

Clara kommer ud.

”Kom, vi går.
Jeg skal lige på wc,”
siger Clara.

”Nej, pas på.

Jeg tror, de kan spore en alarm der,”
siger Nanna.

”Nå.

Okay,”
siger Clara.

Hun går hen til en bunke bluser.

Hun ser lidt på dem.

Så lægger hun
den hvide alarm under dem.

”Kom.

Vi må ud,”
siger Clara.

Dior

Clara og Nanna går ned i stuen.
De går forbi de gode dufte
endnu en gang.

Det gik jo nemt med Claras kjole.
Når Clara kan, kan Nanna vel også.
Hun gør det uden at tænke.
Griber ud efter den gode Dior duft.
Putter den i tasken,
mens hun går hen mod udgangen.

Mens de går,
tænker Clara på Asger.
Hun vil have kjolen på
til næste fest på skolen.
Så vil Asger blive vild med hende.
Han vil danse med hende.
Han kan ikke få øjnene fra hende.
Til sidst vil han kysse hende.

Mens Clara tænker på Asger,
når de hen til døren.

Clara er lettet.

Det er Nanna også.

Nu skal de bare ud.

Så er kjole og Dior deres.

Vagten

På vej ud hører Clara og Nanna
en høj stemme.

Så griber en mand fat i deres arme.

”I følger lige med mig,”
siger han.

Han bærer et skilt,
hvor der står ”vagt”.

Clara prøver at rive sig løs.
Men vagten har godt fast.
Hun kan ikke komme fri.

Clara og Nanna ser ned i gulvet.
De er flove.
Folk vender sig om efter dem.

Vagten fører dem ind
på et kontor.

”Vil I tømme jeres tasker?”
siger vagten.

Tyveri

Nanna tømmer sin taske.
Der er pung, mobil og en Dior flaske.

Clara ser på hende og gisper.
Hun har ikke set,
at Nanna tog en Dior.

Nanna sveder og ryster.
Hun skulle aldrig have gjort det.

Manden tager den fine Dior.

”Må jeg se bevis på,
at du har betalt?”
siger vagten.

Men Nanna har ikke betalt.
Hun har bare taget den.
Hun kan lige så godt sige det.

”Jeg har bare taget den,”
siger Nanna.

”Altså tyveri,”
siger vagten.

Nanna nikker.

Så tømmer Clara sin taske.
Pung, mobil og saks.
Kjolen kommer også op.
Vagten tager kjolen.
Han vender og drejer den.
Han ser efter en alarm.

Vagten får øje på hullet i kjolen.

”Du har taget den af,”
siger vagten.

Han ser på saksen.
Så ser han på Clara.
Hun nikker.

”Det er tyveri.
Jeg skal bede om jeres navne,”
siger vagten.

Falske navne

”Anne Skov,” siger Clara.

Nanna ser på Clara.

Hun lyver om sit navn.

Skal Nanna også gøre det?

Så kan de måske slippe for en bøde.

”Laura Madsen,”

siger Nanna.

”Og hvor bor I?”

Clara nævner en falsk gade.

Det gør Nanna også.

De synes, de er smarte.

Men det er de ikke.

Vagten sætter sig nemlig ved sin pc.

Han laver et tjek.

”Der findes ingen med de navne

på den bopæl.

I har løjet.

Så må jeg ringe efter politiet,”
siger vagten.

Nanna bliver bange.
Hun græder.

”Nej, nej.
Ring ikke.
Jeg har løjet.
Jeg hedder Nanna Jensen.
Jeg bor Ryvej 7,”
siger Nanna.

”Jeg hedder Clara Bak.
Jeg bor Ryvej 18,”
siger Clara.

Nu græder hun også.

Vagten laver et tjek.
Han kan se,
at de taler sandt.

Forældre

”Det er ikke gratis at stjæle.

I vil få en bøde.

Og du, Clara.

Du har lavet et stort hul i kjolen.

Du skal betale for en ny kjole,”

siger vagten.

”Må jeg så få kjolen med?”

siger Clara med et lille håb.

”Nej.

Ikke når det er tyveri,”

siger vagten.

Der er stille et minut.

Vagten taster på sin pc.

Nanna ser på vagten.

”Kan vi så gå nu?”

siger Nanna.

”Nej.

Jeg skal have fat
i jeres forældre,”
siger vagten.

Vagten ringer.

Nannas far og Claras mor er hjemme.

De vil komme med det samme.

Aldrig mere

En halv time senere er de der.
Nannas far ser vredt på Nanna.

”Det troede jeg ikke om dig,”
siger han.

”Jeg er ked af det, far.
Jeg gør det aldrig mere,”
siger Nanna.

”Du kommer selv til at betale bøden.
Dine lommepenge ryger
i marts og april,”
siger han.

Nanna nikker.
Hun må klare sig uden penge.

Claras mor ser på Clara.

”Det her er mange penge.
Bøde og en dyr kjole.

4.000 kroner.

Hvor vil du skaffe dem?”

”Det ved jeg ikke.

Måske kan jeg få et job hos vores bager.

Jeg er jo lige blevet 15,”

siger Clara og ser ned i bordet.

Clara sukker.

Hun er sur på sig selv.

Hun skulle aldrig have gjort det.

Nu har hun ingen kjole.

Måske skal hun tjene penge

et halvt år for at betale bøde og kjole.

Øv, altså.

Vagten viser dem alle

hen på et andet kontor.

Her skal de aftale alt om bøden og kjolen.

Sur bytur

Efter en time må de alle gå.
Uden Dior og kjole.
Med en stor bøde hver.
Og det er værst for Clara.
Hun skal også betale for kjolen.

”Sur bytur,”
siger Clara.

”Røvtur,”
siger Nanna.

”Det er også min skyld.
Jeg skulle aldrig have gjort det.
Jeg er ked af det, Nanna,”
siger Clara.

”Det er okay.
Jeg kunne have sagt nej.
Det var dumt gjort.
Men vi gør det aldrig igen.
Aftale?”
siger Nanna.

”Aftale,” siger Clara.

Så går de hver til sit.

Nanna med sin far.

Clara med sin mor.

Clara har set en flot kjole.
Den er hvid og sort.
Den kjole må hun bare have.

Kjolen er mega dyr.
Hun har ikke penge til den.
Men der er andre måder.

Bókin, Alarm, er einkum
ætluð nemendum í 8.-10. bekk.
Á vef Menntamálastofnunar
eru tillögur um hvernig vinna
má með efni bókarinnar.

#UNGLETLÆST

LIX: 5